

Mesaj cu ocazia morții lui don Fabio Baroncini

Dragi prieteni,

În această dimineață, dragul nostru don Fabio a fost chemat în casa Tatălui, după o viață întreagă marcată de urmarea chipului Său prezent în comuniunea noastră, în viața Bisericii pe care a slujit-o ca preot.

„Suflarea” Domnului l-a atins de tânăr printr-o sugestie a parohului său de a căuta un preot din Milano care se ocupa de elevi. Avea doar cincisprezece ani când l-a auzit pentru prima dată vorbind pe don Giussani, dar și-a amintit toată viața acea întâlnire, atât de determinantă a fost pentru definirea personalității sale: «Am avut senzația clară că până în clipa aceea felul meu de a fi creștin îmi limitase umanitatea, deoarece cine lua mai puțin în serios creștinismul mi se părea mai om. Faptul de a-l fi întâlnit pe don Giussani a coincis cu o experiență caracterizată de o plenitudine de umanitate. Eul meu, în sfârșit, își împlinea umanitatea».

Don Giussani l-a făcut să experimenteze o înflăcărare a rațiunii sale în raportul cu toate; din prima întâlnire i-a rămas fixată în memorie o frază: «*Panta dokimazete, to kalon katechete* (1 Ts 5,21). Cântăriți orice lucru și rețineți ce merită». A fost o angajament care nu l-a părăsit niciodată, molipsind pe oricine întâlnea cu pasiunea sa pentru o credință rezonabilă, capabilă să întâlnească și să valorizeze tot ceea ce întâlnește adevărat, frumos și bun. Câți dintre noi nu ne-am putut bucura de acest lucru!?

Învierea lui Cristos ne face să privim cu certitudine împlinirea destinului său în îmbrățișarea îndurătoare a Tatălui.

Să îi cerem Domnului care sosește să fim ca don Fabio fii în Fiul, ca să continuăm mărturia pe care ne-a dat-o a unui om care s-a lăsat cuprins de Cristos cedând în fața atractivei Sale învingătoare.

don Julián Carrón

Milano, 21 decembrie 2020